

ЧИТАТЕЛИТЕ ПИШАТ

НЕ СМЕ САМО НИЕ

**Ангелина СПАСОВА,
ЦАСД - Плевен**

Когато взех решение за Исус, казах си, че връщане назад няма - каквото и да се случи, няма да престана да ходя в Църквата на адвентистите и да търся Бога. С Него най-напред ме запозна родната ми сестра, повярвала доста преди мен. Апелите ѝ бяха твърди и постоянни.

Реших да чакам и да изпълнявам

каквото ми възложат, докато ме поканят да се кръстя. Бях нетърпелива и исках това да стане по-скоро. И когато то стана, братята и сестрите с много любов и търпение ме насочваха към верния начин на служене. Научих, че най-важната задача за всеки християнин е да прогласява истината за Бога и спасителния план. Първо започнах да говоря на хората, с които работех - простиичко и искрено - и исках всички да приемат и да повярват.

Още не бях израснала

във вярата, но желанието ми другите да се обърнат към Бога ги караше да ме изслушват. Някои приемаха, други - не, а трети дори не искаха да чуят за Него.

После осъзнах, че семейството ми трябва да

бъде на преден план. Започнах да говоря на децата и съпруга си, на майка си, на роднините и съседите си. По-голямата част от времето си прекарвах в своето село Староселци и осъзнах, че хората там живеят без знание за предстоящите велики събития. Със сестра ми започнахме да раздаваме литература първо на хората, които идваха у дома.

Веднъж с изненада разбрахме, че майката на наша приятелка, Петра, вярва в Бога, обича Го и жадува да слуша и да чете за Него. Тя не познаваше истината за съботата и в началото трудно я прие. Но аз

не се отказвах -

продължавах да ѝ говоря, молахме се, дава ѝ книги и тя получи убеждение относно съботата, започна да я спазва и поиска да се кръсти. След това се опитахме да привлечем вниманието на хората с помощта на плакати и брошури за библейския курс. Разлепихме ги из центъра, но те бяха разкъсани. Ала Бог ръководи делото Си навсякъде и скоро ни го показа. Един петък пасторът на плевенската църква Трифон Трифонов ми каза, че човек от нашето село е завършил варненския библейски курс и е пожелал да се кръсти. Попита ме дали е научил за курса от

мен и ме помоли да му занеса свидетелството. По пътя към дома на Величко една възрастна жена - баба Дешка - ни спря и поиска да узнае чии деца сме и къде отиваме. Показа се, че и тя е вярваща, че е имала дори опитности, когато е била болна. Поканихме я да дойде с нас, а Величко и жена му извикаха една съседка - баба Стоянка - също вярваща. Показа се, че Величко научил за библейския курс от брошура, която съм дала на жена му в автобуса. Записал се и го завършил. Ето как стана чудото - мислехме, че

няма нито един

вярващ освен нас, а започнахме да се събираме в дома на баба Стоянка по няколко души. Идваха и нови хора, раздавахме им брошури, Нов Завет, книгата "Основни учения на Библията" от Агоя Тахмисян. С баба Стоянка ходехме по домовете и раздавахме на хората материали - досега сме посетили около 400 души. По желание на моите "курсисти" посетихме адвентната църква в съседния град Искър и присъствахме на Господна вечеря.

Но изненадите не свършиха - веднъж се запознах с млада жена - Надка - почти завършена адвентистка. Получила от леля си "Основни уче-

ния на Библията" и се запозна с доктрините ни. С пастора на църквата посетихме администрацията на селото и се

срещнахме с кметицата.

Бог помогна чрез нея да наемем прекрасно помещение в центъра на селото срещу 8 лв. на месец. Всяка събота се събираме 10-12 души.

През пролетта плевенският хор и мандолинният състав изнесоха концерт, на който присъстваха много хора. Веднага след това продължи библейският курс, воден от старейшината на църква Плевен, Александър Георгиев.

На 28 май 2005 г. църкви Плевен и Буковлък проведоха кръщение, на което 11 души приеха Христос. Радостно е, че четирима от тях бяха от Староселци.

Но изненадите не спряха дотук. Показа се, че една от жените от Плевен, която щеше да се кръщава, е родом от с. Староселци и е стара приятелка на Надка. Двете не се бяха виждали 10 години. Срещата беше трогателна. Заедно преживяха един от най-щастливите дни в живота си.

Нека не забравяме, че Бог има свои чада навсякъде по земята. Наша задача е да ги открием и насърчим.

ЩЕ СЕ МОЛЯ...

...моята
църква да
изпълни
мисията си.

Пеенето на Многая лета

Кой го е въвел пръв - не зная. Пее се, за да се пожелае на някого дълъг живот, щастие, успех... На 30 април на тазгодишния събор на църквата хорът изпя *Многая лета*. Но логично ли е това?

Ако се пее на Бога - не е логично, понеже Той е безсмъртен.

Ако се пее на човек - това намеква за старост. Тя не е приятна и лека. Аз съм на 92 години и казвам: не я пейте!

Ако се пее на новоизбраното ръководство - то е за срок от 5 години.

Накарайте народа да се научи да мисли, не му разказвайте само истории, преживелици на други! Защо не откриете една рубрика с гатанки? И Исус Христос казва: "Отговорете Ми и тогава и аз ще ви отговоря!" Ето една гатанка: защо Гавраил не наказва Мария, когато тя попита как ще бъде това, а наказва Захария (Лука 1:34 и Лука 1:20)?

Кирил Шемков

Редакцията отговаря:

Уважаеми пастор Шемков, подбизае въпрос, чийто отговор не е еднозначен и води до разискване над традициите и източниците, от които ги наследяваме. Ако тази тема заинтригува читателите и получим техни мнения, ще се радваме Вие да продължите дискусията. Гатанките наистина са интересни и ще възобновим тяхното публикуване. Колкото до историите и преживелиците - те също имат своето място в процесите на мислене, тях Исус използваше дори по-често от гатанките.

ВРЕМЕ ЗА СМЯХ

Училищен обяд

Малкият Джони, след като бил изключен от последното си училище, се записал в друго, католическо. През първия си учебен ден в него, когато дошло време за обяд, отишъл в столовата. Децата търпеливо чакали на опашка, за да си вземат порциите.

В началото на редицата предложени неща имало голяма купчина с ябълки. Една от монахините била поставила бележка, на която пишело: "Вземете си само по една, Бог наблюдава."

Виждайки я, малкият Джони написал друга бележка и я поставил на другия край, пред го-

ляма купчина шоколадови бисквити. Тя гласяла: "Вземайте си колкото искате, Бог наблюдава ябълките."

Свещеник и пастор

Свещеник и пастор от местните енории стояли отстраня на един път, като държели следната табела: "Краят е близо! Завийте, преди да е станало твърде късно!"

Те възнамерявали да издигат табелата пред всяка преминаваща кола. Когато първият шофьор профучал покрай тях, той извикал: "Оставете ни на мира... ние не вярваме в тези религиозни пропаган-

ди!"

Изад завоя се чул пронизителен звук от забиване на спиратки и плясък на вода. Единият духовник казал на другия: "Мислиш ли, че трябва просто да направим друга табела, която да казва: "Или постройте мост?"

Да простя?

Веднъж, след като вече бил женен за майка ми, баща ми направил нещо наистина глупаво. Тя го смъмрила за това. Той се извинил, те се сдобрили. Но от време на време му се напомня какво е направил. "Скъпа - каза баща ми един ден най-накрая, - защо продължаваш да помниш? Мислех, че живееш според принципа "прости и забрави". "Така е - каза му тя. - Но просто не искам ти да забравиш, че аз съм ти простила и съм забравила."

Учителят: "Сега, Сам, кажи ми честно, молиш

ли се преди хранене?"
Сам: "Не, сър, не е необходимо. Майка ми е добра готвачка."

Правила

"Ако ще работите тук, млади момко - казва шефът, - правило номер две е, че много държим на чистотата. Избърсахте ли си обувките в изтривалката, когато влизате?"

"О, да, сър" - отговаря младежът.

"Правило номер едно е, че много държим на честността. Няма изтривалка."

Поговорка

На всяка цена се ожени. Ако вземеш добра жена, ще бъдеш щастлив. Ако вземеш лоша - ще станеш философ.

МОЛБА ЗА ПОМОЩ

МИЛИ ХОРА, казвам се Николай Стефанов, а моята съпруга - Жулиета Стефанова. Ще бъдем благодарни, ако някой може да ни предложи работа.

Можем например да се грижим за нечий имот или пък за възрастен човек.

Аз съм завършил техникум по механотехника, а съпругата ми - гимназия. Не сме пенсионери. И двамата

сме адвентисти и сме в добро физическо състояние.

В момента работя както ел. техник на гатер, а съпругата ми е безработна.

Очакваме предложенията ви, за които ви благодарим!

С уважение:

Николай Стефанов

Изпращайте

предложенията си до редакцията на вестника

ОТНОВО ЗАЕДНО!

Продължава от стр.1

Но особено голяма е необходимостта да се потърсят и намерят пътища за съхранение на духовността на църквата в един свят, за който ценностите се отнасят все повече до материалните му постижения, а духовните неща остават като че ли на позаден план.

Третата особеност на сесията засяга грижата ѝ за създаването и подготовката на лидери в църквата - един проблем, който, ако се пренебрегва, ще доведе до нежелани последствия.

Четвърто - ясно бе изразено убеждението, че най-голямата ни нужда като народ на Бога е да сме преобразени по Негов образ. Това бе и мотото на ГК - "Преобразени в Христос". В такава посока бяха ориентирани и молитвените теми няма никаква стойност и влия-

ние, ако не е придружена от свидетелството на един осветен християнски живот, отразяващ Христос.

И независимо от многоото предизвикателства, проблемите и уморителните заседания, всички делегати ясно чувстваха, че над делото на църквата стои невидимата и ръководеща ръка на Небесния ни Баща.

Българските адвентисти бяха представени от петима делегати, които бяха включени в деловите заседания и работните сесии на ГК. Те участваха и в някои важни комисии и семинари. Направихме снимков и видеоматериал, който ще бъде изпратен по църквите.

Благодарим на Бога, че сме част от Неговия народ на тази земя и че можем да работим в делото Му за Негова слава и за спасението на нашите съсовеци.

ХРИСТИАНСКА МИСЪЛ
Месечно издание на ЦАСД
Главен редактор: Петя Накова
Редакционен съвет: Людмила Младенова,
Александър Филипов, Цанко Митев
АДРЕС: 1839 София,
кв. "Враждебна", ул. "8" №49
тел. 946 70 98, факс 946 70 93
e-mail: xm@tradel.net
ISSN 1310-8654